

Forhold i øvrigt paalægges, og ikke forøge Medlemstallet, hvor det ikke er strengt paakrævet. — Ændringsforslag Nr. 37 er en Fastslaaen af, hvad der sædvanligt praktiseres af Skatteraadene; man kan sige, at det er en Beskyttelse for Skatteyderne, idet disse skal tilkaldes, forinden Forhøjelse sker. Endvidere bestemmes det, hvad der er ganske rimeligt, at naar Selvangivelsen hviler paa Regnskab, maa Skatteraadene begrunde deres Forhøjelse. Nogen reel Forandring fra det sædvanlige er det ikke, thi det praktiseres vist nu gennemgaaende. — Ændringsforslag Nr. 39 giver Finansministeren Bemyndigelse til Fritagelse for eller Nedsættelse af Selskabsskatten i Tilfælde, hvor Moderselskabet ejer og i hele det paagældende Driiftsaar har ejet over 50 pCt. af Aktiekapitalen i Datterselskabet. Hvis de gældende Regler blev praktiseret i saadanne Tilfælde, vilde der blive Tale om en tredobbelt Beskatning, og Flertallet har derfor fundet det rimeligt at give en Lempelse i Skatten i de Tilfælde, hvor et Moderselskab ejer over 50 pCt. af Aktiekapitalen i Datterselskabet. — Ændringsforslag Nr. 40 er en Indrømmelse til Skatteyderne, idet Fristen for Skattens Betaling er forlænget; man har ment, at i Særdeleshed de, der er henvist til at leve af fast Løn eller Gage, vil være interesseret i, at Skattens Indbetaling udsættes til den 3. i den Maaned, der følger efter den, hvori Skatten er forfaldet.

Ændringsforslag Nr. 41 svarer til en Bestemmelse, der er indført i den for nylig vedtagne kommunale Skattelov, idet der gives Adgang til hos Skatteyderens Arbejdsgiver at forlange forfalden Skat tilbageholdt; man har dog fundet det rigtigt at begrænse denne Adkomst baade i Henseende til Lønnen og saaledes, at det kun kan gøres overfor ugifte Skatteydere. Selv om man fra visse Sider maaske vil finde det rimeligt at gaa videre, er det dog vist rigtigt at blive staaende ved denne Bestemmelse som et Forsøg. — Ændringsforslag Nr. 42 giver Skatteyderne Adgang til at faa Rente af for meget betalt Skat. Dette maa findes rimeligt, thi naar en Skatteyder nu er paalignet en Skat, som overstiger, hvad han vil være i Stand til at betale paa et Bræt — og de Tilfælde forekommer ikke sjældent — faar han sædvanlig Henstand

hos Finansministeren med Skattens Betaling, men det paalægges ham lige saa ufravigelig at forrente Beløbet med 5 pCt. til den Tid, da Afgørelsen falder ved de skatte-lignende Myndigheder. Jeg har staaet overfor det Tilfælde, at en Mand i 1918 var ansat til en Indkomst af 40 000 Kr. og han betalte Skatten af denne Indkomst. Tre Aar senere — Sagen var vanskelig og indviklet — blev hans Indkomst ansat til 20 000 Kr. Det skulde synes rimeligt, at en Mand, der faktisk har betalt Skat af en Indkomst, som var 20 000 Kr. for høj, fik en Rentegodtgørelse for det for meget erlagte Skattebeløb. Det er det, der her gives Adgang til.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de af Udvalget og dets Flertal samt det af Venstremindretallet under Nr. 2 stillede Ændringsforslag.

Wilmann: Det foreliggende Lovforslag er jo et Led i den Række Skattelovforslag, som den højtærede Minister har forelagt for at skaffe Balance i Statskassen, og der er maaske dem, der kunde mene, at det vilde være rigtigst at faa dem alle til anden Behandling samtidig, for at man derved kunde faa et mere samlet Overblik over de Indtægter, der derved vilde fremkomme. Men under Hensyn til Statens hele finansielle Situation har man anset det for rigtigst at fremme de enkelte Lovforslag saa hurtigt som muligt, selv om man derved naturligvis i nogen Grad taber det samlede Overblik. Ogsaa vi anser Statens finansielle Situation for saa alvorlig, at vi har kunnet gaa med til at foretage denne anden Behandling, saa snart dette Lovforslag var færdigbehandlet i Udvalget, uden Hensyn til, om de øvrige Lovforslag var saaledes gennemarbejdet, at de ogsaa kunde komme til anden Behandling. Under denne Synsvinkel maa ogsaa adskillige af vore Ændringsforslag ses. Det gælder navnlig de Ændringsforslag, der knytter sig til § 1, men ogsaa i nogen Maade dem, der staaar i Forbindelse med § 8.

Med Hensyn til Bestemmelserne i § 8 nævnte jeg allerede ved første Behandling, at vi var Modstandere af de Spring, der var saavel med Hensyn til Børnefradragene som med Hensyn til de almindelige Fradrag for hver enkelt Skatteyder. Vi fremhævede navnlig, at Bestemmelserne kunde